

14. marec 2021 - 4. postna nedelja

(2 Krn 36,14-16.19-23) TUKAJ

Poleg 4. postne nedelja ima tudi 3. adventna nedelja možnost, da se pri maši uporabi mašna oblačila rožnate barve namesto spokorne vijoličaste. Vzrok za to je, da je tako spokorni adventni kot tudi postni čas prišel preko svoje polovice in se vstopni spev pri maši začne na 3. adventno nedeljo z besedico *Gaudete* - Veselite se (v Gospodu), na 4. postno nedeljo pa *Laetare* - Veseli se (Božje ljudstvo). Danes nam to ne pomeni dosti, toda spomnimo se posta v preteklosti. Saj ga je nekje opisal Finžgar: od pepelnice co velike noči ne le, da niso jedli mesa tudi ob nedeljah ne, ampak so se ogibali tudi vsake vsake mesne zabele in so uporabljali le maslo, če so ga imeli, sicer pa so jedli nezabeljeno. Spominjam se dunajskega inženirja, vrhunskega specialista za elektrifikacijo zvonov, ki je še v 70. letih prejšnjega stoletja vsak post preživel ob kruhu in jabolkah, pa mu je ta pokora služila tudi za izboljšanje zdravja.

Nedeljsko starozavezno berilo je iz Druge kroniške knjige. Obe Kroniški knjigi kot tudi Ezrova in Nehemijeva knjiga sestavljajo literarno in teološko enoto, nastali pa sta po vsej verjetnosti v 4. stoletju pred Kr. Imena pisca ne poznamo, očitno pa je izhajal iz krogov, ki so bili blizu jeruzalemskemu templju (seveda ne Salomonovem, saj je bil ta razrušen leta 586 pred Kr., ampak tistemu, ki so ga postavili po vrnitvi iz babilonskega izgnanstva in je bil posvečen leta 516 pred Kr.). Prvotno je bila to ena sama knjiga, ki ima v hebrejščini naslov *Besede* (oziroma *Dogodki*) *dni* (*dibrè hajjamím*). Prevajalci v grščino so knjigo, ki je bila prvotno ena sama, razdelili v dva dela in ju imenovali *Paraleipómēna* (*Παραλειπόμενα*), to je "opuščene stvari" in so ju imeli za dodatek k Samuelovima knjigama in Knjigama kraljev. Sv. Hieronim ju je zelo dobro označil kot "kroniko celotne Božje zgodovine".

Vrstni red svetopisemskih knjig, kakor ga pozna hebrejska biblija se končuje prav s temi strašnimi besedami, ki so predmet nedeljskega berila. Gre za konec zgodovine Izraela kot samostojne politične enote. Pisec vidi vzroke katastrofe, ki je zadela Izrael, v nezvestobi njihovih kraljev. Ne gre namreč pozabiti, da je bil po izraelskem pravu kralj tisti, ki je bil odgovoren za versko življenje naroda, zato po omembi Jošija (640-609 pred Kr.), ki se je te dolžnosti še zavedal in tem primerno vladal, mimogrede omenja njegovega sina Joaháza, ki je vladal samo tri mesece,

za vse njegove naslednike: Jojakíma (609-598), Jojahína (598-597) in Sedekíja (597-587), pa ima oznako: »Delal je, kar je hudo v Gospodovih očeh.« Pod takimi vladarji seveda ni čudno, da se je godilo, kot pravi: »Tiste dni so vsi vodilni duhovniki in ljudstvo kopičili nezvestobo, posnemali vse gnusobe narodov in oskrunili Gospodovo hišo,« in nadaljuje: »Toda zasmehovali so Božje poslane, zaničevali njegove opomine in zasramovali njegove preroke, dokler ni Gospodov srd na ta narod tako vzkípel, da ni bilo več ozdravljenja.« Posledica tega pa je bilo Nebukadnézarjevo zavzetje in porušenje Jeruzalema ter templja ter začetek babilonskega izgnanstva Izraelcev. Povratek iz babilonskega izgnanstva na podlagi dekreta perzijskega kralja Kira leta 539 pa po več desetletni pokori pomeni uresničevanje Božjega načrta za Izrael: odslej bo jeruzalemska bogoslužna skupnost, ki bo svetu posredovala obljubo odrešenja.

Smo našli kako vzporednico z našim časom? Kaj nam pomeni post? Saj post pri hrani ni edina možnost. Kaj pa post pri televiziji (ki vsaj slovenska, tako ni nič vredna)? Pri govorjenju? Pri potrpežljivosti doma, v službi? Pri času, ki bi ga lahko naklonili zapuščenim in brez družbe? Pa versko življenje v primerjavi s časom, kot ga opisuje berilo? Kako smo molili, se udeleževali pobožnosti v cerkvi med vojsko kljub policijski uri, ko nismo vedeli, kdo bo prihodnja žrtev komunističnih morilcev ali talec okupatorja, ali ga bodo odvedli v Gonars, na Rab ali v Dachau? Smo kdaj pomislili, da je Covid-19 morebiti Božje sporočilo, da je z nami nekaj narobe. Ko nas je po vojski pritiskala komunistična oblast, ko smo se bali Golega otoka, je bilo ljubljansko semenišče tako polno poklicev, da je moral takratni rektor podstrešje adaptirati v nove sobe, danes pa je prazno? Nam ni dovolj, da nas je Bog s šibami levičarske oblasti v vseh desetletjih po osamosvojitvi tepel, da bi nam sporočil, naj se spreobrnemo? Smo res tako popolni, za kakršne se imamo? Bomo res posnemali tiste duhovnike, ki jim je mar predvsem, da imajo prost dan v tednu, da si privoščijo športne dneve, smučanje pozimi in morje poleti? Samo po sebi je vse to v redu, vendar pa ne smemo pozabiti, da je za vse to treba imeti vrednostno lestvico in postaviti vsako stvar na svoje mesto. Najprej dolžnosti, potem pravice!

Vprašanja, ki si jih mora zastaviti vsak sam in tudi odgovoriti nanja.